

Апостоли тѣ, а пѣдиръ и на спчки тѣ въ Іерусалимъ, дѣто вѣрвять въ Хріста. Апостоли тѣ претѣрпяхъ заключеніе въ темница и рани; и первый атъ Діаконъ Стефанъ бѣде убитъ съ каменье.

Но Богъ обѣрна това гоненіе въ полза на Хрістіанство то; зачтото тія, дѣто ся распрѣснахъ изъ Іерусалима, зарадъ гоненіе то, распространихъ Хрістово то ученіе въ други мѣста.

Савлъ, единъ отъ гонители тѣ Хрістови, като отхождаше въ Дамаскъ, внезапно видя небо то отворено и Господа Іисуса, Който му рече: *Савле, Савле, что Мя гониши?* Съ това явленіе самъ Господь обѣрна Савла камъ Себеси, и го направи свой Апостолъ. Той ся крести въ Дамаскъ, и стана ревностенъ проповѣдникъ на Хрістова та вѣра съ име Павель.

Корнилій, сотникъ на Римска та войска, непросвѣщенъ съ чисто познаніе на истиннаго Бога, но набоженъ и благотворителенъ, спѣреть ангелово то наставленіе новика у себе Апостола Петра, за да чуе отъ него слово спасенія. Когато проповѣду-